

og derefter betegnes den Deel af § 18 fra det anførte Sted til Enden som § 19. vedtoges eenstemmig med 36 Stemmer.

7) Det første Affnit af Lovudkastets § 18 med de vedtagne Forandringer, saalydende:

Denne Lov skal ogsaa gjælde for Frederiks-vært, Silkeborg, Løgstør og Nørresundby, med de Bømpelser, som Indenrigsministeriet efter de for disse gjældende særlige Bestemmelser finder nødvendige.

Derimod finder den ingen Anvendelse paa de med Kjøbstæder forbundne Landsfogne, men disses Bidrag til visse fælles Afgifter blive at ligne og at optræde overeensstemmende med de hidtil paa ethvert Sted gjældende Regler, samt derefter at indbetale i Kæmmerkassen. vedtoges eenstemmig med 39 Stemmer.

8) Den øvrige Deel af Lovudkastets § 18, der nu bliver § 19, med den vedtagne Forandring, saalydende:

Nærværende Lov træder i Kraft for hver enkelt Kjøbstad, naar i samme Grundenes Skyldsatning og Vedtægtsens endelige Stadsfæstelse har fundet Sted, fra det derpaa følgende Tidspunkt, som Indenrigsministeren ved Stadsfæstelsens Meddelelse bestemmer.

For den i 1864 sammentrædende ordentlige Rigsdag skal der aflægges Beretning om, hvad der er steet til Lovens Fuldblydelse. vedtoges eenstemmig med 40 Stemmer.

Formanden: Afstemningen over de forskjellige Affnit af Lovudkastet er saaledes tilendebragt, og der staaer nu kun tilbage at afstemme Sagens Overgang til 3die Behandling.

Bjerring: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden: Staaer det, den ærede Landssthingsmand vil hyltre, i Forbindelse med Afstemningen over Sagens Overgang til tredje Behandling? (Bjerring: Ja!). Den ærede Landssthingsmand har da Ordet.

Bjerring: Der er et Spørgsmaal, der efter min Opfattelse har en meget stor Betyd-

ning, og der ligger paa Bunden af de Bestemmelser, som findes i Lovforslagets § 11 og de følgende Paragrafer, et Spørgsmaal, som jeg havde ventet, at Udvalget vilde have taget under Overveielse, men som jeg seer slet ikke har været Gjenstand for Forhandling i Udvalget. Jeg kunde jo nærmest ved Sagens 1ste Behandling have søgt Anledning til at bringe Spørgsmaalet frem, men Grunden til, at jeg ikke da fremsatte det, var netop, at det forekom mig umuligt at kunne undgaaes, at Udvalget udtalte sig derom. Da Udvalgsbetænkningen forelaa og jeg saae, at dette Spørgsmaal ikke var behandlet, havde jeg først paa tænkt at bringe det frem ved at stille Ændringsforslag til de vedkommende Paragrafer i Loven; men jeg undlod det, da jeg fandt, at jeg ogsaa uden at stille Ændringsforslag godt kunde faae det Spørgsmaal frem, som jeg meente burde komme frem, ved de vedkommende Paragrafers Behandling og navnlig i Anledning af et af de Ændringsforslag, der vare stillede af Udvalget til § 15. Da imidlertid de herhen hørende Paragrafer vare til Behandling igaa, blev der, som det ærede Thing vil erindre, ført en meget udførlig Forhandling om dem, hvilken Forhandling gif i en ganske anden Retning end den, jeg havde tænkt at henlede det ærede Landsthings Opmærksomhed paa. Jeg fandt det derfor ikke hensigtsmæssigt at indbringe et vigtigt Principspørgsmaal under en Forhandling, der som sagt gif i en ganske modsat Retning, og jeg besluttede mig derfor til at udbede mig den høitærede Formands Tilladelse til at fremsætte dette Spørgsmaal ved Sagens Overgang til 3die Behandling. Jeg kunde ikke udsætte det Spørgsmaal, som jeg nu ret strax skal fremsætte, til 3die Behandling, da de Ytringer, som jeg maaskee tør imødesee fra den høitærede Indenrigsministers Side, ville bestemme, hvorvidt jeg kan stemme for Sagens Overgang til 3die Behandling, eller hvorvidt jeg vil finde det fornødent at stille Ændringsforslag til Lovforslaget til 3die Behandling, Noget, som jeg forresten i det Hele taget nødig gjør.

Naar man seer hen til Lovforslagets § 15, hebder det der, at den Ordning, der er fastsat i den i § 11 omtalte Vedtægt, ikke for Fremtiden skal kunne forandres uden ved Lov.